

dyre, eller også havde de mangler. Undertiden var de både mangelfulde og dyre. Forresten kan man jo slet ikke således som hr. Riegels i Dansk Idrætsblad har gjort det, sammenligne auktionsprisen på heste med den pris, man giver uden for auktion. Det skal være så galt, at vi har givet 10.000 dollars for The Dreamer, eftersom manden, vi købte den af, Mr. Janvier, efter sigende kun har betalt den med 2000 dollars. Men den har i to sæsoner indbragt ham 24.000 dollars i bedækningspenge.

Hurtig og stor avance er ikke ualmindelig i hestehandel. I efteråret 1904 købte Pajoncek i Amerika Gratorah, der jo er en af vor travbanes fineste heste, for 550 dollars. For 14 dage siden solgte han den til J. A. Prince-Smith for 14.000 mark.

De 10.000 dollars, vi har givet for The Dreamer, er heller ikke så forskrækkeligt meget efter amerikanske forhold. Den amerikanske travbeskeler Todd er således i forrige måned solgt for 30.000 dollars eller 120.000 kr. – Den har nøjagtig samme rekord som vor hingst 2:14½ for en engelsk mil. Todd har det fortrin at være to år yngre, men med hensyn til eksteriør og afstamning kan den ikke måle sig med The Dreamer. Nej, vi har købt billigt, og jeg imødeser med stor sindsro kyndige folks bedømmelse af købet.

Når man har villet beskyldt hr. Pajoncek og mig for at have filet på den handel, så behøver jeg vist ikke at sige Dem, at det er bagvaskelse. Jeg har ikke fået noget som helst honorar af selskabet for min rejse, og der var fra Mr. Janviers side ikke tale om provision.“

Læserne har haft lejlighed til at sammenholde Siversleths beskrivelse af hingsten med et foto. Den hest, som redaktøren fandt „ikke betydelig og uden ædelhed“, bedømtes i den internationale fagpresse samstemmigt stik modsat. Her er nogle eksempler: „Trotter and Pacer“ 31.5 1906: „... Den er en glimrende bygget hingst, der i sig forener sjælden skønhed med størrelse samt med kraftig og ren travbevægelse, og den har været præmieret overalt, hvor den har været udstillet.“

„American Horse Breeder“ 5.6 1906: „... Denne arv kan ikke andet end give The Dreamer evnen til at blive en værdifuld reproduktør af vindere i løb, af flotte køreheste og af præmietagere på skuer, og den hastighed, The Dreamer har fået i arv fra moderen, turde være en garanti for, at den vil give sit afkom både tidlig og fremragende speed, samt større ensartethed end nogen anden sønnesøn af den storartede Baron Wilkes.“

„The Horse World“ 17.6 1906: „... Af hingstene

Til venstre: Et herligt foto af to fremtrædende travfolk, som ikke tidligere har været offentliggjort. Til venstre ses kgl. hof-hotelejer C. Neiiendam, hvis Hotel Phønix i Bredgade var travets store samlingssted. Midtfor ses kgl. hof-fiskehandler Oscar Frederiksen, der i mange år var formand for Mandagsklubben – eller Travvenernes selskabelige Klub som det officielle navn var. Den havde dog stor travpolitisk betydning. Foto: Apoteker Knud Thønnesen, Ordrup, omkring 1900. Lokalthistorisk Samling, Gentofte Centralbibliotek/Øregårdsmuseet.

på Silver Spring Stock Farm er nu The Dreamer den mest ansete i det offentlige omdømme, som dobbeltrepræsentant for Wilkes-familien gennem to af dens betydeligste grene Baron Wilkes- og Jay Birdgrenen.“

Trotter and Pacer 20.12 1906: „... The Dreamer repræsenterer i sine blodlinier alt, hvad en fremskreden opdrætter ønsker at reproducere. Ved at parre en hoppe med den kan man trygt vente at få et værdifuldt føl, idet The Dreamer på begge sider er fremgået af en af de bedste pedigrees (stammer), der eksisterer. En fremragende egenskab ved The Dreamer er endvidere dens overordentlige fromme gemyt.“

„Deutscher Sport“ 26.11 1907: „... Den billedskønne hingst, der allerede er præmieret på mange udstillinger, forener i sig Baron Wilkes og Jay Birds blod, hvilket han giver i arv til sine særdeles korrekte føl, rene travere med megen speed. I The Dreamer kommer en hingst af sjældnen klasse til Danmark.“

Disse udsagn står i grel modsætning til, hvad de hjemlige opviglere påstod. Forsøget på at få Hugo Jørgensen fjernet er en svinestreg, slet og ret, og det lykkedes da heller ikke. Bestyrelsen stod bag sin ledende embedsmand, og tiden skulle vise, at købet af The Dreamer var et af de bedste, der nogensinde er gjort.

The Dreamer blev præsenteret for vogn i Charlottenlund i juni 1908 ved auktionen. Dansk Sports-tidende beskrev den som et „ganske usædvanligt smukt og ædelt dyr“ og i Dansk Idrætsblad lød det: „vanskeligt vil det være hos dette virkelig ideale dyr at finde noget ufordelagtigt.“

Den påståede strubepibning havde intet med en lammelse af stemmebåndet at gøre. Hesten havde på sørejsen til Danmark pådraget sig en alvorlig for-

køelse, som siden var blevet fejlbehandlet, men oppositionen benyttede enhver lejlighed til nedrakning af hingsten.

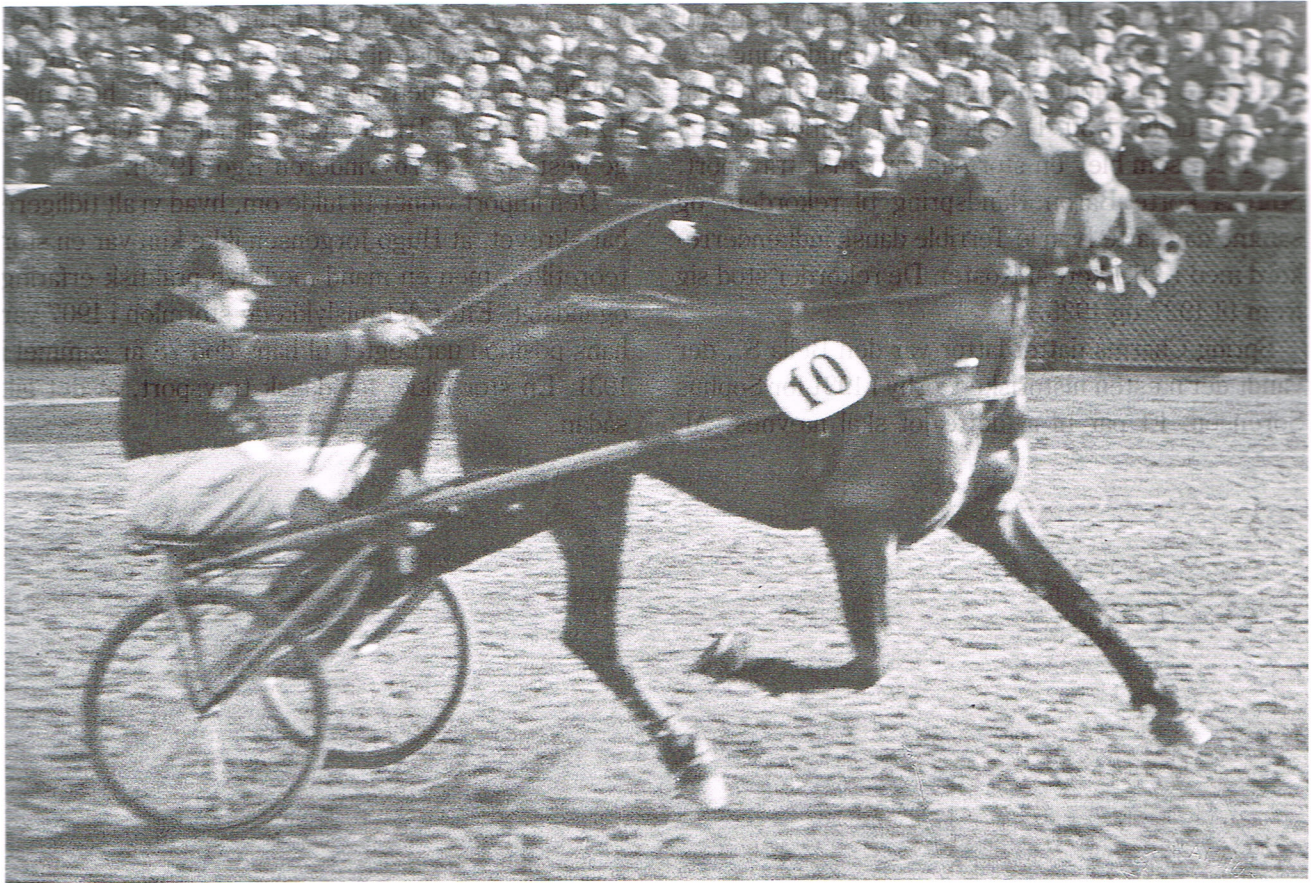
The Dreamer stod til bedækning i Charlottenlund hver søgnedag kl. 8-9 og 16-17. Taksten var for hopper med rekord 1,45 eller bedre pr. kilometer samt fra Amerika indførte traverhopper 50 kr., mens der for andre hopper skulle betales 100 kr. Omløbere slap med halv takst. Staldafgiften var 5 kr. Det var måske en idé at genindføre en prispolitik, der favoriserer de bedste hopper.

Hingsten fik enestående betydning. Allerede dens første afkom herhjemme, Dreamer Boy, var en meget betydelig hest, og det har utvivlsomt passet både Hugo Jørgensen og Pajoncek særdeles godt, at det var den, der vandt selskabets 20-års jubilæums-løb!

The Dreamer havde selv været tredje i Kentucky Futurity, og den blev frem til 1920 den danske avls ukronede konge. Den fædrede selv flere derbyvindere, og dens døtre fødte flere derbyvindere. Dens datter Lady Dreamer, importeret fra Amerika, blev en fremragende avlshoppe og moder til kriteriums- og derbyvinderne Danish Girl (1915 og 1916) og Union Boy (1918 og 1919). Union Boy løb til sit tolvte år og blev den første danske traver, som tjente over 100.000 kr.

En anden af The Dreamers døtre var Dreamer's Dawn, som blev moder til den til Tyskland eksporterede Bingen's Dawn, der fødte så berømte heste som Bandit og Jim Bingen, dansk derbyvinder for Poul Groch i 1932 og selv fader til derbyvinderen Jolly (1948) og en række hurtigtravere med Isak og Moster i spidsen.

Ovennævnte Dreamer Boy var ikke kun en meget betydelig væddeløber. Den solgtes senere til pro-

Rigoletto, en af mellemkrigstidens mange betydelige travere, der stammede ned fra den omdiskuterede The Dreamer. Billedet er karakteristisk for championtræner Sophus Sørensen. Det Danske Travelskab.

prietær Sørensen-Svejgaard og blev stamfader til dennes senere så store stald. Tango, Rigoletto, Orlick og Tempo – alle store navne hos Sophus Sørensen i mellemkrigstiden – havde alle Dreamer Boys blod i årerne.

Man kunne blive ved med at give eksempler på The Dreamers betydning for dansk travsport. I alt

vandt dens afkom 850.000 kr., et fantastisk beløb for de tider, og den hest var det, man ville fælde sekretæren på. Han og Pajoncek nåede dog at høste al mulig anerkendelse for købet sidenhen.

Med i importen var også 9 ifolede følhopper, hvorfra der også kom mange klassiske vindere. Bedst var Spring Charm, som ved auktionen var billigst